

สิ่งที่ดีที่ได้จากการปฏิบัติธรรม

อรนุช วงศ์วัฒนาเสถียร

R21007

ข้าพเจ้าอายุ ๓๔ ปี กำลังศึกษาต่อปริญญาเอก คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตอนไปวัดอัมพวันครั้งแรกกำลังเรียนปริญญาโท ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ปีเก่าต้อนรับปีใหม่ปลายปี ๒๕๔๓ เนื่องจากรุ่นน้องที่คณะเดียวกันชวนไปปฏิบัติธรรมรับปีใหม่ สมัยนั้นข้าพเจ้ายังไม่รู้จักวัดนี้ เมื่อไปถึงที่วัดก็ได้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน มีแม่ชีชู้ง้อเป็นผู้สอนให้ ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตาม แต่ยังไม่เข้าใจในการปฏิบัติและรู้สึกเบื่อมาก นั่งสมาธิก็นั่งหลับ จนกระทั่งคืนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ซึ่งเป็นคืนสงกรานต์ปีเก่า มีการสวดมนต์ธัมมจัก - กัปปวัตตนสูตรและสวดเมตตาใหญ่ ตั้งแต่เวลาห้าไปจนถึงเที่ยงคืน และมีการตีระฆังเพื่อรับวันขึ้นปีใหม่ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจมาก เพราะไม่เคยเห็นพิธีการแบบนี้มาก่อน และหลวงพ่ोजรัญท่านได้เมตตาแจกหนังสือธรรมะ คือ **อนุ**

ศาสนิปาฏิหาริย์ ให้กับทุกคนที่มาร่วมสวดมนต์ด้วยตัวท่านเอง ทำให้ข้าพเจ้ามีความอึ้งอัมตะใจมาก และคิดว่าจะต้องมากราบหลวงพ่อก

ต่อมาข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปกราบหลวงพ่อกที่กุฏิ ท่านได้เทศน์ให้ญาติโยมฟังหลายเรื่อง แต่ที่ข้าพเจ้าจำได้คือ ท่านเทศน์ว่า *ถ้าบุคคลใดได้เรียนถึงดอกเตอร์ ชาติหน้าคนนั้นก็จะได้เรียนถึงดอกเตอร์อีก* ทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าว่า ชาติที่แล้วอาจารย์ก็คงได้เรียนถึงดอกเตอร์ ทำให้ชาตินี้ได้เรียนอีก

เมื่อข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาปริญญาโท เดือนตุลาคม ๒๕๔๔ คิดว่าน่าจะเป็นอาจารย์สอนหนังสือที่ต่างจังหวัด เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นคนต่างจังหวัดควรจะกลับไปพัฒนาที่บ้านน่าจะดีกว่า จึงได้ไปสมัครที่มหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏมหาสารคาม และได้เป็นอาจารย์ที่นั่น ขณะที่อยู่ที่มหาสารคามข้าพเจ้าก็มีโอกาสไปปฏิบัติธรรมที่ศูนย์ปฏิบัติธรรม สอนเวฬุวัน จังหวัดขอนแก่น ในช่วงเทศกาลสงฆ์ทำยปีเก่าต้อนรับปีใหม่ปลายปี ๒๕๔๖ เป็นเวลา ๗ วัน ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติมากขึ้นและมีความเพียรมากขึ้น กลับจากการปฏิบัติธรรมข้าพเจ้าอยากนำพวงมาลัยไปกราบขอขมาแม่มาก เนื่องจาก

เมื่อก่อนข้าพเจ้าเป็นคนใจร้อน เถียงแม่เพราะคิดว่าตัวเองมีความเห็นถูกต้อง ทำให้แม่ต้องรู้สึกเสียใจบ่อยๆ ตอนแรกก็ไม่กล้าทำเนื่องจากครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวคนจีน ไม่ค่อยกล้าแสดงความรักแม่มากนัก

จนกระทั่งวันหนึ่งข้าพเจ้าตัดสินใจได้ว่า ถ้าเรากระทำในสิ่งที่ดีจะต้องอายุอะไร หากผิดวันประกันพรุ่งต่อไปก็อาจจะไม่มีวันนั้นก็ได้ เนื่องจากชีวิตคนเราไม่แน่นอนไม่รู้จะตายเมื่อไร การตอบแทนพระคุณและการแสดงความรักที่เรามีต่อท่านนั้นควรกระทำในปัจจุบันนี้ คิดแล้วข้าพเจ้าจึงตัดสินใจนำพวงมาลัยพร้อมขันใส่น้ำ ไปล้างเท้าให้แม่ และกราบขอขมาท่าน พร้อมได้นำเท้าของท่านวางบนศีรษะของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นตัวใจมากจนร้องไห้ออกมา แม่ก็ให้พรแก่ข้าพเจ้าว่า “ขอให้ลูกมีชีวิตที่เจริญรุ่งเรืองและมีความสุข” แม่ยังได้บอกอีกว่าไม่เคยมีลูกคนใดเคยทำแบบนี้มาก่อน ทำให้วันนั้นข้าพเจ้ามีความสุขที่สุด

ต่อมาข้าพเจ้ามีความคิดว่า ถึงเวลาที่ควรจะต้องศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก เนื่องจากการเป็นอาจารย์จะต้องมีวิชาความรู้ให้มากที่สุด จึงตัดสินใจสอบเรียนต่อ

ปริญญาเอกที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงที่เป็นนิสิตถ้ามีเวลาว่างจากการเรียน ข้าพเจ้าก็จะไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ไปกราบหลวงพ่อดำตามโอกาสอำนวย และได้เข้าปฏิบัติธรรมโครงการมูทิตาสักการะถวายเป็นกุศลแด่หลวงพ่ोजรัญ นอกจากนี้ข้าพเจ้าสวดมนต์เช้า-เย็น ทุกวัน โดยเฉพาะบทพาหุง มหาคา และพยายามปฏิบัติธรรมเท่าที่จะทำได้ เพราะทำให้จิตใจสงบเบิกบาน เนื่องจากการเรียนหนังสือทำให้เครียด ต้องมีความเพียร ความพยายาม ความอดทนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งข้าพเจ้าต้องทำงานวิจัยที่ต้องฆ่าสัตว์ทดลอง คือแมลงหวี่เป็นจำนวนมาก ทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดว่าเราจะต้องทำบุญสร้างกุศลให้มากกว่านี้ เพราะเราได้ทำบาปกับสัตว์ทดลอง ดังนั้นจึงควรเห็นคุณค่าสรรพสัตว์ทั้งหลายที่เกิดมาบนโลกใบนี้ และแผ่เมตตาความปรารถนาดีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย ให้มีความสุข

ข้าพเจ้าได้เข้าโครงการชมรมพุทธศาสตร์-ทางสายเอก ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นโครงการปฏิบัติธรรมในวโรกาสเฉลิมฉลองที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล -อดุลยเดชมหาราช ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ พรรษา และได้เข้าปฏิบัติธรรมเดือนมกราคม ๒๕๕๐ เป็นโครงการปฏิบัติธรรมในวโรกาสเฉลิมฉลองที่

พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา เมื่อกลับมาจากการปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าก็ได้รับการเสนอชื่อให้อาจารย์ในภาควิชาสัมภาษณ์คัดเลือกนิสิตดีเด่นในด้านจริยธรรมของคณะในระดับบัณฑิตศึกษา ผลปรากฏว่าข้าพเจ้าได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนนิสิตดีเด่นของคณะ ในระดับบัณฑิตศึกษา เข้ารับประกาศนียบัตรในวันไหว้ครู ปีการศึกษา ๒๕๕๐ นอกจากนี้ทางคณะยังส่งชื่อข้าพเจ้าเป็นตัวแทนของคณะในระดับบัณฑิตศึกษา เข้ารับรางวัลความประพฤติดีของพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในเดือนพฤษภาคมเช่นกัน ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่ารางวัลต่างๆที่ข้าพเจ้าได้รับนั้นเป็นผลจากการเป็นคนดี เชื่อฟังคำสั่งสอนพ่อแม่ ครูอาจารย์ การรักษาศีลและการปฏิบัติธรรมตามแนวทางสติปัฏฐาน ๔ ที่ได้จากหลวงพ่ोजรัญ

สุดท้ายข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและบารมีธรรมของพระอริยสงฆ์ทุกองค์ ดลบันดาลให้หลวงพ่ोजรัญ ลีตธมฺโม มีสุขภาพแข็งแรง มีอายุยืนนาน อยู่เป็นมิ่งขวัญให้กับลูกศิษย์ตราบนานเท่านานเทอดมู

